

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ यदिमेपिता
 मृदुकुंचितकेशांतबालं बालमृगेक्षणं ॥ मत्तद्विरदविक्रांतं सिंहोतमिवोद्धतं ॥ २८ ॥ स्मिताभिभाषिणं दांतं गुरुवाक्यकरं सदा ॥ बाल्येप्यतुलकर्मणिं प्रियवा
 क्यममत्सरं ॥ २९ ॥ महोत्साहं महाबाहुं दीर्घराजीवलोचनं ॥ भक्तानुकंपिनं दांतं न च नीचानुसारिणं ॥ ३० ॥ कृतज्ञं ज्ञानसंपन्नं कृतास्त्रमनिवर्तिनं ॥ युद्धाभिने
 दिनं नित्यं द्विषतां भयवर्धनं ॥ ३१ ॥ स्वेषां प्रियहितेयुक्तं पितृणां जयगृद्धिनं ॥ न च पूर्वप्रहतरि संग्रामेनष्टसंभ्रमं ॥ ३२ ॥ यदिपुत्रं न पश्यामि यास्यामि यमसादनं ॥
 रथेषु गणयमानेषु गणितं तं महारथं ॥ ३३ ॥ मयाध्यगुणं संख्येतरुणं बाहुशालिनं ॥ प्रद्युम्नस्य प्रियं नित्यं केशवस्य ममैव च ॥ ३४ ॥ यदिपुत्रं न पश्यामि
 यास्यामि यमसादनं ॥ सुनसं सुललाटांतं स्वक्षिभ्रूदशनच्छदं ॥ ३५ ॥ अपश्यतस्तददं न काशांतिहृदयस्य मे ॥ तंत्रीस्वनसुखं रम्यं पुंस्को किल स मध्वनिं ॥
 ॥ ३६ ॥ अशृण्वतः स्वनंतस्य काशांतिहृदयस्य मे ॥ रूपं चाप्रतिमंतस्य त्रिदशैश्चापि दुर्लभं ॥ ३७ ॥ अपश्यतो हि वीरस्य काशांतिहृदयस्य मे ॥ अभिवाद न दक्षंतं
 पितृणां वचने रतं ॥ ३८ ॥ नाद्याहं यदि पश्यामि काशांतिहृदयस्य मे ॥ सुकुमारः सदा वीरो महार्हशयनोचितः ॥ ३९ ॥ भूमावनाथवच्छेतेनूनं नाथवतां वरः ॥
 शयानं समुपासंति यं पुरा परमस्त्रियः ॥ ४० ॥ तमद्यविप्रविद्वांगमुपासंत्य शिवाः शिवाः ॥ यः पुरा बोध्यते सुतः सुतमागधवंदिभिः ॥ ४१ ॥ बोधयंत्यद्यतं नूनं
 श्वापदाविरुतैः स्वनैः ॥ छत्रच्छाया समुचितं तस्य तद्वदंशुभं ॥ ४२ ॥ नूनमधरजोध्वस्तं रणरेणुः करिष्यति ॥ हापुत्रकावित्तमस्य सततं पुत्रदर्शने ॥ ४३ ॥ भा
 ग्यहीनस्य काले न यथा मे नीयसे बलात् ॥ सा च संयमनी नूनं सदा सुकृतिनां गतिः ॥ ४४ ॥ स्वभाभिर्मोहितारम्या त्वया त्वर्थं विराजते ॥ नूनं वै वस्वतश्च त्वां वरु
 णश्च प्रियातिथिं ॥ ४५ ॥ शतक्रतुर्धने शश्च प्राप्तमर्चत्यभीरुं ॥ एवं विलप्य बहुधा भिन्नपोतो वाणिग्यथा ॥ ४६ ॥ दुःखेन महता विष्टेयुधिष्ठिरमपृच्छत ॥ क
 च्चित्सकदं कृत्वा परेषां कुरु नंदनं ॥ ४७ ॥ स्वर्गतो भिमुखः संख्येयुध्यमानो न रर्षभैः ॥ ४८ ॥ असहायः सहायार्थी मामनुध्या
 तवान्ध्रुवं ॥ पीड्यमानः शूरस्तीक्ष्णैः कर्णद्रोणरुपादिभिः ॥ ४९ ॥ नाना लिंगैः सुधौताग्रैर्मम पुत्रो ल्यचेतनः ॥ इह मे स्यात्परित्राणं पितेति स पुनः पुनः ॥ ५० ॥ इत्येवं
 विलपन्मन्ये नृशंसैर्भुवि पातितः ॥ अथ वामत्ससूतः स स्वस्तीयो माधवस्य च ॥ ५१ ॥ सुभद्रायां च संभूतो न चैवं वक्तुमर्हति ॥ वज्रसारमयं नूनं हृदयं सुहृदं मम ॥
 ॥ ५२ ॥ अपश्यतो दीर्घबाहुं रकाक्षं यन्नदीर्यते ॥ कथं बाले मे हृष्यासा नृशंसामर्मभेदिनः ॥ ५३ ॥

स्यात्तदोमेत्राणं स्यादित्यन्वयः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥